


---

Purusharthanirayah

——  
पुरुषार्थनिर्णयः

——  
Document Information



---

Text title : puruShArthanirNayaH

File name : puruShArthanirNayaH.itx

Category : misc, sachchidAnanda-shivAbhinava-nRisiMhabhAratI

Location : doc\_z\_misc\_general

Author : Sachchidananda Shivabhinava Nrisimha Bharati Swamigal

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Latest update : November 9, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

August 30, 2023

*sanskritdocuments.org*

---



पुरुषार्थनिर्णयः



पुरुषार्थदानदक्षं पुरुषूतप्रमुष्पनिर्जराराध्यम् ।

पुरुषार्थसिद्धयेऽहं पुरुषं कृष्णाद्यपिऽगलं नौमि ॥ १ ॥

तत्र तावत्सः पुरुषार्थो नाम? न तावदनुकूलपुत्रमित्रकलत्रादिः;

तदनित्यत्वस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् । न च “अेतत्त्रयं

जगति पुण्यकृतो लभन्ते” इति तस्यापि सुकृतसाध्यत्वेन

नित्यत्वमिति शङ्क्यं; न हि जलजन्त्यसाम्येऽपि

बुद्बुदतरङ्गकेनवारिजानां स्थिरत्वसाम्यमस्ति; तस्माद्धर्मार्थ-

काममोक्षाश्चत्वारः पुरुषार्थाः । तत्र धर्मो नाम-आशुविनाशिनां

विहितकर्मणां कालान्तरभाविङ्गलजनकत्वान्यथानुपपत्त्या

कल्यमानोऽदृष्टपदार्थविशेषः । तथा

हि-यागगङ्गास्नानशिवपूजादीनां उविःप्रक्षेपाण-

गङ्गाजलमज्जनशिवलिङ्गादिषु पुष्पक्षीरादिसमर्पणादिऽप्याणां

यावत्कार्योत्पादास्थायित्वस्य सार्वलौकिकत्वात्तत्कल्पने तु

कृलाव्यवहितप्राङ्क्षाणवृत्तिस्वस्वव्यापारान्यतरकत्वरूपकल-

जनकत्वस्य कालान्तरकृतकर्मणामपि सूपपादकत्वात् । अर्थो

नाम-पूर्वोक्तधर्मानुकूलयागादिसाधनीभूतधनधान्यादिः ।

कामस्तु-उक्तधर्मजनककर्मसु प्रवर्तकः “धर्मो मे

भूयात्” इतीच्छाऽरूपः । न तु निषिद्धकर्मकारकः कामः, तस्य

पुरुषार्थभावात्प्रत्युत पुरुषदुःखलेतुत्वात् । किञ्च, भगवद्गीतायां

भगवानध्येवमाह-

“धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि

भरतर्षभ” इति ।

मोक्षस्तु-तत्त्वज्ञानैकसाध्यः । तत्स्वरूपमुन्तरत्र वार्थते ॥

अत्रेहं चिन्त्यते-चतुर्ष्वप्येतेषु कः परम इति । न च

पुरुषार्थत्वाविशेषाख्यत्वारोऽपीमे समाना एवेति निश्चेतुं शक्याः ।  
 न हि मनुष्यत्वाविशेषेऽपि सर्वेऽपि मनुष्याः समाना उपलभ्यन्ते;  
 कश्चित्प्रभुः, कश्चिद्भृत्यः, कश्चित्सुभी, कश्चिद्दुःभीति  
 भेददर्शनात् । तस्मात्प्राप्तं पुरुषार्थत्वाविशेषेऽपि चिन्त्यमेतेषु  
 पारम्यमिति । न यार्थकामौ परमौ, तयोर्धर्मभेदतुत्वेन धर्म  
 ओवोपक्षीणतया स्वतः पुरुषार्थत्वाभावात् । अत एव न धर्मोऽपि परमः  
 पुमर्थः; तस्य स्वर्गादिसाधनत्वेनोपसर्जनत्वात् । तथा हि श्रुतिः –  
 “ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत” “वायव्यश्चेतमालभेत  
 भूतिकामः” इति स्वर्गादिसाधनत्वमाह धर्मस्य । न येयं श्रुतिर्न  
 “धर्मस्य स्वर्गकारणत्वमाह,” अपि तु ज्योतिष्टोमादिरिति वाच्यम् ।  
 यागादेर्धर्मव्यापारकत्वस्यावश्यकत्व्यतया धर्मस्य स्वर्गकारणताया  
 धर्मिग्राहकमानसिद्धत्वात् । न चैतेषां त्रयाणां पुरुषार्थत्वमपि  
 सम्भवति ।

तथा हि-

पुरुषार्थो नाम-वस्तुतः सुभम्, दुःखाभावो वा । तथा य  
 लोकेऽनुभवः- “एष्टं मे भूयादनिष्टं मे मा भूत्”  
 इति । न येमे त्रयः सुभं दुःखाभावो वा । तर्हि, कथमेतेषां  
 पुरुषार्थकोटिप्रविष्टत्वमिति चेत्, तत्साधनत्वादिति ब्रूमः । यथा  
 वाङ्मलस्य ज्वनत्वाभावेऽपि ज्वनसाधनत्वेन “वाङ्मलं  
 ज्वनम्” इति प्रयोगः; तद्वत्पुरुषार्थसाधनत्वेनैतेषु  
 पुरुषार्थपदप्रयोगः । किञ्चैतेषामनित्यत्वादेऽपि न  
 परमपुरुषार्थत्वम् । तथा हि-अर्थकामयोस्तावत्प्रत्यक्षेणैवानित्यत्वम् ।  
 धर्मस्य त्वतीन्द्रियत्वेन श्रुत्या स्मृत्या यावगम्यते । तथा य  
 श्रुतिः- “यद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते, एवमेवामुत्र  
 पुण्यचितो लोकः क्षीयते” इति । स्मृतिश्च- “क्षीणे  
 पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति” इति । तर्हि कः परमपुरुषार्थ इति  
 येन्मोक्ष एवेत्यवेदि । तथा हि- तस्य “ब्रह्मविद्याप्रोति परम्”  
 इत्यादिश्रुत्या सुभस्वप्नरूपत्वस्य, “तरति शोकमात्मवित्” इत्याध्या  
 य दुःखनिवृत्तिरूपत्वस्य य प्रतिपादनात्स्वतः पुमर्थत्वम्, नित्यत्वं  
 य “न स पुनरावर्तते” “तेषां न पुनरावृत्तिः”  
 “अतेन प्रतिपद्यमाना एमं मानवमावर्तं नावर्तन्ते”

ઇત્યાદિશ્રુતિભ્યઃ ॥

“આબ્રહમભુવનાલ્લોકાઃ પુનારાવર્તિનોડર્જુન ।”

“મામુપેત્ય પુનજન્મ દુઃખાલયમશાશ્વતમ્ ।

નાપ્રવન્તિ મહાત્માનઃ સંસિદ્ધિં પરમાં ગતાઃ ॥”

“ઇદં જ્ઞાનમુપાશ્રિત્ય મમ સાધર્મ્યમાગતાઃ ।

સર્ગેડપિ નોપજાયન્તે પ્રલયે ન વ્યથન્તિ ચ ॥”

“ચદ્રત્વા ન નિવર્તન્તે તદ્દામ પરમં મમ ।”

ઇત્યાદિસ્મૃતિભ્યશ્ચ । કિઞ્ચ, અનિત્યવિલક્ષણત્વાદપિ નિત્યત્વમ્ ।

લોક ઉત્પાદ્યપ્રાપ્ત્યસંસ્કાર્યવિકાર્યાણામનિત્યત્વં દૃષ્ટમ્ । ન ચાસૌ

મોક્ષ ઉત્પાદ્યઃ; નિત્યો હિ મોક્ષઃ સર્વેર્મોક્ષવાદિભિરભ્યુપગમ્યતે

। નાપિ પ્રાપ્ત્યઃ, આત્મસ્વરૂપત્વેન નિત્યામત્વાત્ । નાપિ સંસ્કાર્યઃ,

નિત્યશુદ્ધનિરતિશયત્વાન્મોક્ષસ્ય । નાપિ વિકાર્યઃ,

કૂટસ્થબ્રહ્મસ્વરૂપત્વાન્મોક્ષસ્ય । તસ્માન્નિત્યત્વાત્સ્વતઃ

પુમર્થત્વાચ્ચ મોક્ષ એવ પરમપુરુષાર્થઃ । ન ચ “અક્ષય્યં

હ વૈ ચાતુર્માસ્યયાજિનઃ સુકૃતમ્” “અપામ સોમમમૃતા

અભૂમ” ઇત્યાદિશ્રુતિભિઃ કર્મફલસ્યાપિ નિત્યત્વપ્રતિપાદનાત્કથં

મોક્ષસ્યૈવ નિત્યફલત્વમિતિ વાચ્યમ્; અસ્યાઃ શ્રુતેઃ “ચત્કૃતકં

તદનિત્યમ્” ઇતિ ન્યાયોપેતયા “તદથેહ” ઇત્યાદિશ્રુત્યા

બાધેન અત્રત્યાક્ષય્યામૃતપદયોઃ આભૂતસમ્મલવસ્થાયિસ્થાનપરત્વસ્યૈવ

વક્તવ્યત્વાત્ ।

તથા ચ સ્મૃતિઃ—

“આભૂતસમ્મલવં સ્થાનમમૃતત્વં હિ ભાષ્યતે” । ઇતિ ।

ઇત્યં હિ વ્યવસ્થા-શ્રુતિસ્મૃત્યોર્વિરોધે ॥ ંઉસારેણ સ્મૃતિર્નયા, શ્રુત્યોઃ

પરસ્પરં વિરોધે ન્યાયોપેતશ્રુત્યનુસારેણ શ્રુત્યન્તરં નેયમિતિ । તસ્માન્મોક્ષ

એવ નિત્ય ઇતિ સિદ્ધમ્ ॥ ,

મોક્ષો નામ-સાલોક્યસામીપ્યસારૂપ્યસાયુજ્યકૈવલ્યભેદેન પઞ્ચવિધઃ ।

“તત્ર સાલોક્યં તત્તદુપાસ્યદેવતાવાસસ્થાનભૂતલોકપ્રાપ્તિઃ ।

સામીપ્યમુપાસ્યદેવતાસમીપવર્તનમ્ । સારૂપ્યં દેવતાસમાનાકારદેહપ્રાપ્તિઃ ।

સાયુજ્યં સગુણસ્ય દેવતારૂપસ્ય અહઃગ્રહેણોપાસનાં કુર્વતઃ ઉપાસ્ય-

દેવતાતાદાત્મ્યમ્ । કૈવલ્યં તુ સચ્ચિદાનન્દનિત્યશુદ્ધબુદ્ધમુક્તસ્વભાવ-

प्रत्यगभिन्नकूटस्थनञ्जमस्वरूपेणावस्थानम् ।  
 धमेवाविधानिवृत्तिपदेना-  
 प्यभिधीयते । तथा योक्तम्-

“अविद्यास्तमयो मोक्षः सा य बन्ध उदाहृतः । ” इति ।

“निवृत्तिरात्मा मोक्षस्य ज्ञातत्वेनोपलक्षितः । ” इति च ।

अपि च,

“तस्मादविद्यास्तमयो नित्यानन्दप्रतीतितः ।

निःशेषदुःखोऽमेदाख्य पुरुषार्थः परो मतः ॥ ” इति ।

अथ कैवल्यरूपा मुक्तिरेव मुष्या । तथा च सूतसंखितायां  
 स्वस्वरूपावस्थानमुक्तिं प्रकृत्य-

“षड्भावाविडियाडीना शुभाशुभविवर्जिता ।

सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्ता सत्यविज्ञानरूपिणी ॥

केवलं ब्रह्मरूपोक्ता सर्वदा सुभलक्षणा ।

न उष्या नाप्युपादेया सर्वसम्बन्धवर्जिता ॥

न दृष्टा न श्रुता विषणो न यास्वाद्या न तर्किता

सर्वावशानिर्मुक्ता न विज्ञेया निराश्रया ॥

वाच्यवाचकनिर्मुक्ता लक्ष्यलक्षणावर्जिता ।

सर्वेषां प्राणिनां साक्षादात्मभूता स्वयम्भवा ॥

प्रतिबन्धविनिर्मुक्ता सर्वदा परमार्थतः ।

अविचारदशायां तु प्रतिबद्धा स्वमायया ॥

अेषैव परमा मुक्तिः प्रोक्ता वेदार्थवेदिभिः ।

अन्याश्च मुक्तयः सर्वा अपराः परिकीर्तिताः ॥ ” इति ।

न यान्यासु सालोक्यादिरूपासु कथं मुक्तिशब्दप्रयोग इति वाच्यम्;

ताः प्राणानां पुनरावृत्त्यभावेन कमेण मुष्यमुक्तिदर्शनात्तासु

मुक्तिशब्दोपचारः ।

तथा योक्तम्-

“ब्रह्मणा सल ते सर्वे सम्प्राप्ते प्रतिसञ्चरे ।

परस्यां ते मलात्मानः प्रविशन्ति परं पदम् ॥ ” इति ।

न यास्याः कूटस्थब्रह्मस्वरूपाया मुक्तेः स्वतःसिद्धतया तदर्थं

मुमुक्षूणां गुरुरपसदनवियारादिषु प्रवृत्तिर्न स्यादिति वाच्यम्;

તસ્યાઃ સ્વતઃસિદ્ધત્વેડપિ વિસ્મૃતકણ્ઠચામીકરન્યાયેનાજ્ઞાતત્વેન  
 તત્પ્રામ્યૈ મુમુક્ષુણાં વિચારાદિષુ પ્રવૃત્યુપપત્તેઃ ।  
 વિસ્મૃતકણ્ઠચામીકરન્યાયસ્ત્વેવં-કશ્ચિત્પુરુષઃ સ્વકણ્ઠસ્થમેવ  
 ચામીકરં વિસ્મૃત્ય “અહો મદીયશ્ચામીકરઃ કુત્ર વા સ્થાપિતઃ  
 કેન વાપહૃતઃ” ઇતીતસ્તતઃ પર્યટ-કુત્રાપ્યલબ્ધ્વા બહુધા  
 શોચંસ્તિષ્ઠતિ । અત્રાન્તરે કશ્ચનાગત્ય ચૂતે- “તાવકે કણ્ઠ  
 એવ ખલુ ચામીકરો વર્તતે, કિમર્થ ભવાન્ મહાન્તં શોકમાપન્નઃ”  
 ઇતિ । સ તદ્વાક્યશ્રવણાનન્તરં યથા સ્વકણ્ઠસ્થમેવ ચામીકરં જ્ઞાત્વા  
 અલબ્ધસ્ય લાભાદિવ તુષ્યતીતિ । અનેન ન્યાયેન સ્વતઃસિદ્ધપ્રાપીયં મુખ્યા  
 મુક્તિરાત્મસ્વરૂપા અજ્ઞાતત્વેન અલબ્ધેવ સતી સ્વલાભાય કારણમપેક્ષત  
 એવેતિ ચુક્તા તદર્થ મુમુક્ષુણાં પ્રવૃત્તિઃ । કારણં તુ જ્ઞાનમેવઃ  
 “નાન્યઃ પન્થા વિદ્યેતેડયનાય” “તરતિ શોકમાત્મવિત્” ।  
 “નાસ્ત્યકૃતઃ કૃતેન । તદ્વિજ્ઞાનાર્થં સ ગુરુમેવાભિગચ્છેત્”  
 બ્રહ્મવિદ્યાપ્રોતિ પરમ્ “બ્રહ્મવિદ્બ્રહ્મૈવ ભવતિ” “સ યો  
 હ વૈ તત્પરમં બ્રહ્મ વેદ બ્રહ્મૈવ ભવતિ”  
 ઇત્યાદિશ્રુતિભ્યઃ ॥

“બહૂનાં જન્મનામન્તે જ્ઞાનવાન્માં પ્રપદ્યેતે ।”

“તતો માં તત્વતો જ્ઞાત્વા વિશતે તદનન્તરમ્ ॥”

ઇત્યાદિસ્મૃતિભ્યશ્ચ । તજ્ઞજ્ઞાનં કીદૃશમિત્યપેક્ષાયાં  
 અપરોક્ષાનુભૂતૌ શ્રીમદ્ભગવત્પાદૈઃ-

“બ્રહ્મૈવાહં સમઃ શાન્તઃ સચ્ચિદાનન્દલક્ષણઃ ।

નાહં દેહો હ્યસદ્રૂપો જ્ઞાનમિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥

નિર્વિકારો નિરાકારો નિરવદ્યોડહમવ્યયઃ ।

નાહં દેહો હ્યસદ્રૂપો જ્ઞાનમિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥

નિરામયો નિરાભાસો નિર્વિકલ્પોડહમાતતઃ ।

નાહં દેહો હ્યસદ્રૂપો જ્ઞાનમિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥

નિર્ગુણો નિષ્ઠિયો નિત્યો નિત્યમુક્તોડહમચ્યુતઃ ।

નાહં દેહો હ્યસદ્રૂપો જ્ઞાનમિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥

નિર્મલો નિશ્ચલોડનન્તઃ શુદ્ધોડહમજરોડમરઃ ।

નાહં દેહો હ્યસદ્રૂપો જ્ઞાનમિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥ ” ઇતિ ।

“तत्त्वमसि” “अहं ब्रह्मास्मि” “अयमात्मा ब्रह्म”  
 “प्रज्ञानं ब्रह्म” इति मढावाक्यजन्याभाषडाकारवृत्त्यपरनामकम् ।  
 तत्राभ्युपायस्तु श्रुतौ “आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो  
 मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः” इति, “शान्तो दान्त उपरतस्ति तिक्षुः  
 श्रद्धावित्तो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्येत्” इत्यादिवाक्यैरुद्बुध्यते ।  
 पाप्मे शिवगीतायां च-

“कथं भगवतो ज्ञानं शुद्धं मर्त्यस्य जायते ।  
 तत्रोपायं ढर ब्रूढि मयि तेऽनुग्राढो यद्वि ॥”  
 इति श्रीरामेण पृष्टः सन् श्रीभगवानाढ-  
 “विरज्य सर्वभूतेभ्य आदिरिञ्चिपदावधि ।  
 धृषां वितत्य सर्वत्र पुत्रमित्रादिकेष्वपि ॥  
 श्रद्धालुर्मुक्तिशास्त्रेषु वेदान्तज्ञानविषया ।  
 उपायनकरो भूत्वा गुरुं ब्रह्मविदं प्रजेत् ॥  
 सेवाभिः परितोष्यैनं चिरकालं समाहितः ।  
 सर्ववेदान्तवाक्यार्थं शृणुयात्सुसमाहितः ॥  
 सर्ववेदान्तवाक्यानां मयि तात्पर्यनिश्चयम् ।  
 श्रवणं नाम तत्राढुः सर्वे ते ब्रह्मवादिनः ॥  
 लोढमण्याद्विदृष्टान्तयुक्तिभिर्यद्विचिन्तनम् ।  
 तदेव मननं प्राढुर्वाक्यार्थस्योपबृढणम् ॥  
 निर्माढो निरढङ्कारः सभः सङ्गविवर्जितः ।  
 सदा शान्त्यादियुक्तः सन्नात्मन्यात्मानभीक्षते ॥  
 यत्सदा ध्यानयोगेन तन्निदिध्यासनं स्मृतम् ।  
 सर्वकर्मक्षयवशात्साक्षात्कारोऽपि यात्मनः ॥  
 कस्यचिज्जायते शीघ्रं चिरकालेन कस्यचित् ।” इति ।

तस्माद्ब्रह्मज्ञानैकसाध्यः स्वस्ववृपावस्थानलक्षणो  
 भोक्ष ँव परमः पुरुषार्थ इति सर्वं यतुरग्रम् ॥


पुरुषार्थनिर्णयोऽयं गुरुवरकृपया मया व्यरचि ।  
 वीक्ष्य प्रयान्तु भोदं विद्वांसो वीतमत्सरास्तमिमम् ॥

इति शृङ्गेरि श्रीजगद्गुरु श्रीसख्येदानन्दशिवाभिनवनृसिंह-


भारतीस्वामिभिः विरचितः पुरुषार्थनिर्णयः समाप्तः ।

Proofread by PSA Easwaran

---

——  
*Purusharthanirnayah*

pdf was typeset on August 30, 2023

——  
Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

